

בש"פ 1025/15 - מדינת ישראל נגד אלישקוב אליקו

בבית המשפט העליון
בש"פ 1025/15

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אלישקוב אליקו

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 58459-11-14 מיום 9.2.2015 שניתנה על-ידי
השופטת ד' שריזלי

בשם העוררת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: עו"ד אייל בסרגליק; עו"ד איתי כהן

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ד' שריזלי) מיום 9.2.2015 במ"ת 58459-11-14 בגדרה הוחלט לשחרר את המשיב מבית המעצר ל"מעצר בית" באיזוק אלקטרוני, בפיקוח מפקחים, ובערבויות כספיות.

2. המשיב הואשם בנשיאת נשק ובהפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בכתב אישום שהוגש נגדו ונגד שלושה אחרים. על-פי כתב האישום, קשרו הארבעה קשר לבצע עסקה בנשק. הנאשם 1 יצר קשר טלפוני עם הנאשם 2 וביקש ממנו לרכוש שלושה מטעני חבלה. השניים סיכמו את פרטי העסקה, לרבות מועד המפגש, ותמורה בסך של ₪ 42,000 עבור מטעני החבלה. הנאשם 2 יצר קשר עם הנאשם 3 וסיכם עמו על מועד הגעתו לשם קבלת המטענים מביתו של הנאשם 3 בבת-ים. ביום 9.11.2014, בשעת ערב, הגיע המשיב ביחד עם הנאשם 1 לביתו של נאשם 2 בבת-ים והשניים נסעו בעקבותיו לכיוון ביתו של נאשם 3 לשם קבלת המטענים. המשיב והנאשם 1 המתווכים בקרבת חצר ביתו של נאשם 3, בשעה שהנאשם 2 עלה לדירתו של נאשם 3 וקיבל מידי שותף לבנה ובה 3 לבנות חבלה, 3 נפצים, 3 מקלטים

אלחוטיים ו-3 משדרים אלחוטיים. הנאשם 1 קיבל לידיו את שקית המטענים, חבר למשיב, והשניים נכנסו למכונית ששכר המשיב מבעוד מועד. המשיב והנאשמים נעקבו על-ידי צוותי שיטור ובשלב מסוים החלו השוטרים במרדף אחרי המכונית על מנת לעצור את המשיב ואת הנאשם 1 שנסעו במהירות ובאופן פרוץ, כשהם מתעלמים מכריזות השוטרים לעצור. בשלב מסוים פרק הנאשם 1 מן המכונית והמשיך בריצה רגלית כשבדיו שקית המטענים. בהמשך – השליכה מידיו. המשיב המשיך בנסיעה פרוצה, במהירות מופרזת, עד אשר נחסם על-ידי צוות שיטור. המשיב התנגד לבקשת השוטרים לצאת מן המכונית וכמו כן התנגד למעצרו תוך הפעלת כוח פיזי.

3. העוררת ביקשה בבית המשפט המחוזי לעצור את ארבעת הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים. מבוקשה ניתן לה באשר לשלושה; בקשתה נדחתה באשר למשיב, משום שעוצמת הראיות לכאורה שלחובתו, נמצאה מופחתת. בית המשפט המחוזי ציין שעולה מחומר החקירה כי המשיב לא נטל חלק בשיחות הטלפון נשוא האזנות הסתר שקיימו המעורבים; ושבעיקוב ובתצפיות לא נראה המשיב נוטל חלק ומגע ישיר ועצמאי עם הנאשם 2, שהואשם בהוצאה לפועל של עבירת הסחר ובהעברת המטענים מהנאשם 3 לנאשם 1. פעם ופעמיים הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מעצר. חלופת המעצר הראשונה נשללה על פניה מחמת "מסוכנותו הברורה" של המשיב, כדברי בית המשפט המחוזי, ומשום שהמפקחים לא נמצאו מתאימים. תסקיר נוסף, גם הוא, לפי דברי בית המשפט המחוזי "איננו תסקיר מעורר תקווה". בית המשפט המחוזי ציין כי המשיב, בן 25, מוכר לשירות המבחן מן העבר, צבר הרשעות קודמות וגם ריצה שני עונשי מאסר. נאמר עליו בתסקיר כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה. בית המשפט המחוזי התייחס בכובד ראש לתסקיר המעצר ולהערכות של שירות המבחן, כמו גם למסוכנות האינהרנטית הטבועה במי שביצע לכאורה עבירות נשק כגון דא. חרף האמור, מפאת עוצמת הראיות המופחתת, החליט בית המשפט כאמור על שחרור המשיב ל"מעצר בית" באיזוק אלקטרוני ובתנאים נוספים.

4. בעררה טוענת המדינה כי אין מקום להבחנה בין המשיב לבין שאר הנאשמים לעניין עוצמת הראיות, עילת המעצר, ושקילת חלופה למעצר. דינו-שלו צריך להיות כדינם, כמתחייב מנסיבות העניין ועל-פי ההלכה הפסוקה. מנגד, טען ב"כ המשיב כי חרף קיומן של ראיות לכאורה, הרי שלגבי המשיב עוצמתן פחותה, שמו לא נזכר בתמלילי שיחות הטלפון, ומעבר לאותה נסיעה פראית לא תוכל המשיבה להוכיח את מעורבותו של המשיב בעבירת הנשק. לטענת ב"כ המשיב, יש לקיים את החלטת השחרור של בית המשפט המחוזי שניתנה לאחר שהתרשם מן המפקחים, 5 במספר, ומדובר בתנאי שחרור שמבטיחים את הפגת המסוכנות.

5. שקלתי את הטענות מזה ומזה ואת נימוקיהם, ובאתי לכלל דעה כי דין הערר להתקבל. ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב ברמה מספקת. חלקו אינו מבוטל, לכאורה, כלל ועיקר. המשיב הסיע את הנאשם 1 למפגשים עם הנאשמים 2 ו-3. כזאת עשה גם לאחר ביצוע העסקה, כשהנאשם 1 חזר אל המכונית ושקית המטענים בידו. יחידת עיכוב משטרתית צפתה בהם. ב"כ המשיב טוען אמנם שאין הוכחה לכך שהמשיב ידע מהי תכולת השקית. כשלעצמי, דומני, לכאורה, שנסיבתית בהחלט ידע, אך מכל מקום עניין זה מקומו להתברר בדיון בתיק העיקרי, ואין בו כדי לקעקע את התשתית הראייתית הנחוצה בשלב הזה. הנסיעה הפראית בהימלטות מן המשטרה, מרדף שבמהלכו כרזו השוטרים למשיב לעצור והוא המשיך בנהיגה פרוצה שבמהלכה איפשר לנאשם 1 לצאת מן המכונית כשהשקית בידו, מצטרפת לאמור לעיל. כך גם אופן סיומה של אותה נסיעה, בחסימת המכונית שבה נהג המשיב על-ידי שוטרים ובהתנגדותו בכוח למעצר. הסבר מאוחר שנתן להימלטותו, שנעוץ בטרואמה ובפרנויה מפני המשטרה, על פני הדברים אינו משכנע. טענה שטען המשיב כי לא שמע את צופרי הכריזה, למרות שחלונות מכוניתו היו פתוחים, על פניה, נראית כלא נכונה. גם את עצם קיומה של השקית – הכחיש, ובנסיבות העניין נשקף הדבר לחובתו במישור הראייתי.

6. זאת ועוד, בשתיקתו במשטרה בתחילה מנע המשיב אפשרות להפרכת החזקה הסטטוטורית שקמה לחובתו,

לגבי החזקתו בנשק. בחקירותיו שלאחר מכן גילה טפח אך המשיך לכסות טפחיים, גם סתר פרטי התקשרות שתועדו בפלט התקשורת. צודקת אפוא ב"כ העוררת כי ישנו סיכוי סביר להרשעתו של המשיב. לחובתו של המשיב ראיות לכאורה די הצורך בשלב הזה. לבטח ישנן בפיו טענות הראויות להישמע בתיק העיקרי, אך אין בכך כדי לגרוע מעוצמתן של הראיות הלכאוריות לצורך מעצרו.

7. בהחזיקו במכונית, קמה כאמור לחובתו של המשיב החזקה שלפי סעיף 144(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977: "מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר".

8. בנשק קטלני עסקין, בטבורה של עיר, המסוכנות רבה, ודרך הכלל בכגון דא היא להורות על מעצר עד תום ההליכים. ברקע הדברים חשש שמטעני החבלה מיועדים לגורמים עברייניים על מנת שיעשו בהם פגיעה מתוכננת בנפש. יהא הדבר כאשר יהא, המסוכנות ברורה לכל בר-דעת. על אלה יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, שני עונשי מאסר, אחד מהם בן 16 חודשים שאותו סיים לרצות כחמישה חודשים לפני הפרשה הנדונה כאן, ולכאורה לא הרתיעו מלהמשיך בדרך עבריינית ומסוכנת. אם לא די באלה, גם שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון ברמה גבוהה להישנות התנהגות אלימה. שמעתי את דברי ב"כ המשיב על כך שהמשיב מאס בדרך עבריינית ובכוונתו לחזור למוטב, אך עמדת הגורמים המקצועיים שונה, ולפיה אין די מוטיבציה למשיב לשנות את אורח חייו. למשפחתו השפעה מועטה, ודפוסי ההתנהגות אינם מניחים את הדעת. בהתבסס על נסיון העבר, ועל תוכן התסקירים, דומני כי המסוכנות היא מוחשית, וכי אין ב'מעצר הבית' בתנאים שנקבעו כדי להפיג את חשש המסוכנות במידה שיכולה להניח את הדעת.

9. אשר על כן החלטתי להעתר לערר, לבטל את החלטת השחרור, ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ד בשבט התשע"ה (13.2.2015).

ש ו פ ט